

ACTA
ERUDITORUM
ANNO M DCLXXXIV

publicata,

ac

SERENISSIMO FRATRUM PARI,

DN. JOHANNI

GEORGIO IV,

Electoratus Saxonici Hæredi,

DN. FRIDERICO
AUGUSTO,

Ducibus Saxonie &c.&c.&c.

PRINCIPIBUS JUVENTUTIS
dicata.

Cum S.Cæsare & Majestatis & Potentissimi
Electoris Saxonie Privilegiis.

L I P S I A,

Prostaut apud J. GROSSIUM & J. F. GLETITSCHIUM,

Typis CHRISTOPHORI GÜNTHERI.

Anno M DCLXXXIV,

MENSIS OCTOBRIS A.MDCLXXXIV. 467

NOVAMETHODUS PRO MAXIMIS

& minimis, itemque tangentibus, quæ nec fractas, nec irrationales quantitates moratur, & singulare pro illis calculi genus, per G.G.L.

Sit axis AX, & curvæ plures; ut VV, WW, YY, ZZ, quarum ordinatae, ad axem normales, VX, WX, YX, ZX, quæ vocentur respectivæ, v, vv, y, z; & ipsa AX abscissa ab axe, vocetur x. Tangentes sint VB, WC, YD, ZE axi occurrentes respective in punctis B, C, D, E. Jam recta aliqua pro arbitrio assumta vocetur dx, & recta qua sit ad dx, ut v (vel vv, vel y, vel z) est ad VB (vel WC, vel YD, vel ZE) vocetur d v (vel d vv, vel dy, vel dz) sive differentia ipsarum v (vel ipsarum vv, aut y, aut z). His positis calculi regulæ erunt tales:

Sit a quantitas data constans, erit da æqualis o, & d ax erit æqu. a dx; si sit y æqu. v (seu ordinata quævis curvæ YY, æqualis cuivis ordinatae respondentie curvæ VV) erit dy æqu. dv. Jam *Additio & Subtractione*: si sit z = y + vv + xz æqu. v, erit dz = y + vv + x seu dv, æqu. dz = dy + d v. *Multiplicatio*, d x v æqu. x d v + v d x, seu posito y æqu. x v, fieri d y æqu. x d v + v d x. In arb. trio enim est vel formulam, ut x v; vel compendio pro ea literam, ut y, adhibere. Notandum & x & d x eodem modo in hoc calculo tractari, ut y & dy, vel aliam literam indeterminatam cum sua differentiali. Notandum etiam non dari semper regresum a differentiali æquatione, nisi cum quadam cautio- ne, de quo alibi. Porro *Divisio*, d v vel (posito z æqu. v) d z æqu. $\frac{d v}{d z} = \frac{y}{y - v}$.

Quoad *Signa* hoc probe notandum, cum in calculo pro litera substituatur simpliciter ejus differentialis, servari quidem eadem signa, & pro + z scribi + dz, pro - z scribi - dz, ut ex additione & subtractione paulo ante posita appareat; sed quanto ad exegesis valorum venitur; seu cum consideratur ipius z relatio ad x, tunc apparere, an valoꝝ ipius dz sit quantitas affirmativa, an nihilo minor seu negativa: quod posterius cum sit, tunc tangens ZE dueatur a punto Z non versus A, sed in partes contrarias seu infra X, id est tunc cum ipsæ ordinatae

Nnn 3 z decre-

z decessunt crescentibus x. Et quia ipsæ ordinatae ν modo crescent, modo decrescent, erit d ν modo affirmativa modo negativa quantitas, & priorē casu i V i B tangens ducitur versus A; posteriore z V2B in partes aversas: neutrum autem sit in medio circa M, quo momento ipsæ ν neque crescunt neque decrescent, sed in statu sunt, adeoque fit d ν æqu. o, ubi nihil refert quantitas sit ne affirmativa an negativa, napa + o æqu. -- o: eoquie in loco ipsa ν , nempe ordinata L M, est maxima (vel si convexitatem Axi obverteret, Minima) & tangens curvæ in M neque supra X ducitur ad partes A ibique axi propinquat, neque infra X ad partes contrarias, sed est axi parallela. Si d ν sit infinita respectu ipsius d x, tunc tangens est ad axem recta, seu est ipsa ordinata. Si d ν & d x æquales, tangens facit angulum semirectum ad axem. Si crescentibus ordinatis ν , crescunt etiam ipsa earum incrementa vel differentiae, d ν ; (seu si positis d ν affirmativis etiam d d ν differentiarum sunt affirmativæ, vel negativis negativæ) curva axi obverit concavitatem; alias convexitatem: ubi vero est maximum vel minimum incrementum, vel ubi incrementa ex decrementibus sunt crescentia aut contra, ibi est punctum flexus contrarii, & concavitas atque convexitas inter se permutantur, modo non & ordinatae ibi ex crescentibus fiant decrescentes, vel contra, tunc enim concavitas aut convexitas maneret: ut autem clementa continuè crescere aut decrescere, ordinatae vero ex crescentibus fiant decrescentes vel contra, fieri non potest. Itaque punctum flexus contrarii solum habet, quando neque ν neque d ν exstante o, tamen d d ν est o. Unde etiam problema flexus contrarii non duas ut problema maximæ, sed tres habet radices æquales. Atque hæc omnia quidem pendent a recto usu signorum.

Interdum autem adhibenda sunt *Signa Ambigua*, ut nuper in *divisione*, antequam scilicet constet quomodo explicari debeant. Et

quidem si crescentibus x, crescunt (decrescunt) --- debent signa am-
y,

$\frac{+}{\nu} dy \frac{+}{\nu} y d\nu$

bigua in $d\frac{y}{x}$ seu in $\frac{dy}{x}$ ita explicari, ut hæc fractio fiat quantitas affirmativa (negativa). Significat autem $\frac{+}{\nu}$ contrarium ipsius $\frac{+}{\nu}$, ut si hoc sit + illud sit --, vel contra. Possunt & in eodem calculo occurrere plures ambiguities, quas distinguo parenthesisbus, exempli

$$\text{pli causa si esset } \frac{v}{y} + \frac{y}{z} + \frac{x}{v} \text{ æqu. } vv, \text{ foret } \frac{Xvdy + ydv}{yy} +$$

$$(\pm) ydz (\mp) zdv ((\pm)) xdv ((\mp)) vdx$$

$\frac{zz}{vv}$ æqu. d vv, alioqui

ambiguitates ex diversis capitibus ortæ confunderentur. Ubi notandum signum ambiguum in se ipsum ductum dare \pm , in suum contrarium dare \mp , in aliud ambiguum formare novam ambiguitatem ex ambabus dependentem.

$$\begin{aligned} & \text{Potentia } dX^a, \text{ æqu. a. } X^{a-1} dx, \text{ exempli gratia } d, X, \text{ æqu. } 3X^2 dx \\ & \quad i \quad a dx \quad I \quad 3 dx. \\ & dX^a \text{ æqu. } -\frac{1}{X^{a+1}} \text{ ex gr. si } vv \text{ sit æqu. } X^3 \text{ sicut } d vv \text{ æqu. } -\frac{1}{X^4} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} & \text{Radices: } d, \sqrt{X^a}, \text{ æqu. } \frac{b}{b dx} \sqrt{X^{a-b}} (\text{Hinc } d \sqrt[2]{y} \text{ æqu. } \frac{1}{2} \sqrt{y}) \\ & \quad a \quad b \quad dy, \\ & \quad \text{nam eo casu a est 1, & b est 2; ergo } -\frac{b}{b} X^{a-b} \text{ est } -\frac{1}{2} Y, \text{ jam } Y, \text{ idem } \\ & \quad b \quad 2 \quad \sqrt{y} \end{aligned}$$

est quod ex natura exponentium progressionis Geometricæ, &
y,

$$\sqrt[2]{y} \text{ est } \frac{1}{2} Y, d \frac{1}{2} Y = \frac{1}{2} b dx \text{ æqu. } \frac{b}{b} X^{a-b} a. \text{ Sufficisset autem regula po-}$$

tentiae integræ tam ad fractas quam ad radices determinandas, potentia enim sit fracta cum exponens est negativus, & mutatur in radicem cum exponens est fractus, sed malui consequentias istas ipse deducere, quam aliis deducendas relinquere, cum sint admodum generales, & crebro occurentes, & in re per se implicita præstet facilitati consulere.

Ex cognito hoc velut *Algorithmo*, ut ita dicam, calculi hujus, quem voco *differentialem*, omnes alias æquationes differentiales inventi possunt per calculum communem, maximaæque & minimæ, itemque tangentes haberi, ita ut opus non sit tolli fractas aut irrationales, aut alia vincula, quod tamen faciendum fuit secundum Methodos hactenus editas. Demonstratio omnium facilis erit in his rebus versato, & hoc numerum hactenus non satis expensum consideranti, ipsas dx, dy, dv, dvv, dz, ut ipsarum x, y, v, vv, z (cujusque in sua serie) differentiis sive incrementis vel decrementis momentaneis proportionales haberi posse. Unde fit ut proposita quacunque æquatione scribi possit ejus æquatio differentialis

alis, quod fit pro quolibet *membro* (id est parte, quæ sola additione vel subtractione ad æquationem constituendam concurrit) substituendo simpliciter quantitatem memtri differentialem, pro alia vero quæ non sunt, (quæ non ipsa est membrum, sed ad membrum formandum concurrens) ejus quantitatem differentialem ad formandam quantitatem differentiam ipsius memtri adhibendo, non quidem simpliciter, sed secundum Algorithnum hactenus præscriptum. Editæ vero hanc Methodi talem transitum non habent, adhibent enim plerumque rectam ut DX , vel aliam hujusmodi, non vero rectam dy , quæ ipsius DX , XY , dx est quarta proportionalis, quod omnia turbat; hinc præcipiunt ut fractæ & irrationales (quas indeterminatae ingreduntur) prius tollantur, patet etiam methodum nostram porrigi ad lineas transcendentias, quæ ad calculum Algebraicum revocari non possunt, seu quæ nullius sunt certi gradus, idque universalissimo modo, sine ullis Suppositionibus particularibus non semper succeditibus, modo teneatur in genere, tangentem invenire, esse rectam ducere, quæ duo curvæ puncta distantiam infinite parvam habentia, jungat, seu latus productum polygoni infinitanguli, quod nobis *curve* æquivalent. Distantia autem illa infinite parva semper per aliquam differentiam notam, ut dz , vel per relationem ad ipsam exprimi potest, hoc est per notam quandam tangentem. Speciatim, si esset y , quantitas transcendens exempli causa ordinata cycloidis, eaque calculum ingreditur, cuius ope ipsa Z ordinata alterius curvæ esset determinata, & quæreretur dz seu per eam tangens hujus curvæ posterioris, utique determinanda esset dz per dy , haberetur autem dy , quia habetur tangens cycloidis. Ipsa autem tangens cycloidis, si nondum haberi sanguatur, similiter calculo inveniri posset ex data proprietate tangentium circuli.

Placet autem exemplum calculi proponere, ubi notent me divisionem hic designare hoc modo, $x : y$ quod idem est ac x divisi per y

$\frac{x}{y}$. Sit æquatio prima seu data, $x : y + a + bx \ c - xx : \text{quadrat.}$

$\sqrt{ex^2 + fx + ax} \sqrt{gg + yy + yy} : \sqrt{hh + lx + mx^2} \text{ æqu. } 0,$
exprimens relationem inter x & y seu inter AX & XY , posito ipsas $a, b, c,$
 e, f, g, h, l, m esse datas; queritur modus ex dato punto X educendi Y .

MENSIS OCTOBRIS A. M DC LXXXIV. 471

YD quæ curvam tangat, seu quæritur ratio rectæ DX ad rectam datam XY. Compendii causa pro a $\frac{x}{y}$ b x scribamus n; pro c = xx, p; pro ex $\frac{f}{x} xx, q$; pro g $\frac{g}{y} y, r$; pro h $\frac{h}{x} l x \frac{m}{x} x, s$, fiet x : y $\frac{n}{p}$: $\frac{q}{q}$ $\frac{ax}{x} \sqrt{r} \frac{yy}{y}$: \sqrt{s} æqu. o. Quæ sit æquatio Secunda. Jam ex calculo nostro constat d, x: y esse $\frac{\pm x dy}{\pm y dx}$, & similiter d, n p: q q esse $(\frac{\pm}{\pm})$ $\frac{2n pd q}{(\frac{\pm}{\pm})}$ $\frac{qn dp + p dn}{(\frac{\pm}{\pm})}$, & d, ax \sqrt{r} esse $-ax dr$: $\frac{2}{\sqrt{r}} \frac{ad x}{\sqrt{r}}$ & d, y y: \sqrt{s} esse $((\frac{\pm}{\pm}))$ $y dy ds$ $((\frac{\pm}{\pm}))$ $\frac{4y s dy}{(\frac{\pm}{\pm})}$, $\frac{2s}{\sqrt{s}}$, quæ omnes quantitates differentiales inde ab ipso d, x: y usq; add d, y y: \sqrt{s} in unum additæ, facient o, & dabunt hoc modo æquationem tertiam, ita enim pro membris secundæ æquationis substituuntur quantitates eorum differentiales. Jam d n est b dx, & d p est $\frac{-2}{\sqrt{r}} x dx$, & d q est e dx $\frac{2}{\sqrt{r}} f x dx$, & dr est $\frac{2}{\sqrt{r}} y dy$, & ds est $\frac{1}{\sqrt{r}} dx \frac{2}{\sqrt{r}} mx dx$. Quibus valoribus in æquatione tertia substitutis habebitur æquatio quarta, ubiquantitates differentiales quæ solæ supersunt, nempe dx, dy, semper reperiuntur extra nominatores & vincula, & unum quodque membrum afficitur vel per dx vel per dy, servata semper lege homogeneorum quoad has duas quantitates, quomodo cunque implicatus fit calculus; unde semper haberipotest valor ipsius dx: dy seu rationis d x ad d y hoc est DX quæsitæ ad XY datam, quæratio in hoc nostro calculo (mutando æquationem quartam in Analogiam) erit ut $\frac{\pm x}{\pm y}$ $\frac{\pm ax y}{\pm r ((\frac{\pm}{\pm}))}$ $\frac{2y}{\pm}$: \sqrt{s} est ad $\frac{\pm i}{\pm} y (\frac{\pm}{\pm})$ $\frac{2n p e}{\pm} \frac{2}{\sqrt{r}} f x: q$ $(\frac{\pm}{\pm}) - \frac{2n x}{\pm} \frac{p b}{\pm}$: $qq \frac{\pm a}{\pm} \sqrt{r ((\frac{\pm}{\pm}))}$ $y y l \frac{\pm}{\pm} \frac{2m x}{\pm}$: $\frac{2s}{\sqrt{s}}$. Dantur autem x & y ex dato punto Y. Dantur & valores supra scripti literarum n, p, q, r, s, per x & y. Habetur ergo quæsumum. Atque hoc exemplum satis implicatum ideo tantum ascripsimus, ut modus superioribus regulis in calculo etiam difficiliore utendi appareret. Nunc præstat usum in exemplis intellectui magis obviis ostendere.

Data sint duo puncta C & E, & recta SS in eodem eum ipsis plano, quæritur punctum F in recta SS ita sumendum, ut junctis CF, FE, sit aggregatum rectangulorum, CF in datam h, & FE in datam r, omnium possibilium minimum, hoc est si SS sit mediorum separatrix, & h representet densitatem mediæ, ut aquæ, a parte C & r densitatem mediæ ut aeris, a parte E, quæritur punctum F tale, ut via a C ad E per F sit omnium possibilium facilissima. Ponamus omnia ista rectangulorum aggregata possibilia, vel omnes viarum possibilium difficultates, re-

472 ACTA ERUDITORUM

præsentari per ipsas KV, curvæ VV ordinatas ad rectam GK normales, quas vocabimus ω , quærique minimant earum, NM. Quia dantur puncta C & E, dabuntur & perpendiculares ad SS nempe CP (quam vocabimus c) & EQ (quam e) & præterea PQ (quam p) ipsam autem QF quæ sit æqualis ipsi GN (vel AX) vocabimus x, & CF, f; & EF, g; si est FP, p - x; fæqu & ✓ cc + pp - 2px + xx, seu compendio ✓ l, & g æq. ✓ ee + x x seu compendio ✓ m. Habemus ergo ω æquah ✓ l + r ✓ m, cuius æquationis æquatio differentialis (posito d ω esse o, in casu minima) est o æqu - h dl: 2 ✓ l - rd m : 2 ✓ m per regulas calculi nostri traditas; jam d l est - 2 dx - p + x, & dm est 2 x dx, ergo fit: h p - x: fæqu. rx: g. quod si jam hæc accommodentur ad dioptricam, & ponantur f & g, seu CF & EF æquales, quia eadem manet refractio in puncto F quantacunque ponatur longitudo rectæ CF, si est p - x. æqu. rx, seu h : r: x: p - x, seu h ad rut QF ad FP, hoc est sinus angulorum incidentia & refractionis FP & QF erunt reciproce ut r & h, densitates mediorum in quibus sit incidentia & refractio. Quæ densitas tamen non respectu nostri, sed respectu resistentia quam radiis lucis faciunt intelligenda est. Et habetur ita demonstratio calculi, alibi a nobis in his ipsis Actis exhibiti, quando generale Opticæ, Catoptricæ & Dioptricæ fundamentum exponebamus. Cum alii doctissimi Viri multis ambagibus venati sint, quæ hujus calculi peritus tribus lineis imposterum præstabit. Quod alio adhuc exemplo docebo. Sit curva 133 talis naturæ, ut a puncto ejus quounque ut 3 ductæ ad sex puncta fixa in axe posita, 4, 5, 6, 7, 8, 9, sex rectæ 34, 35, 36, 37, 38, 39 simul additæ, sint rectæ datæ g, æquales. Sit axis T 1 4 5 2 6 7 8 9, & 12 sit abscissa, 23 ordinata, queritur tangens; T, dico fore T 2 ad 23 ut $\frac{2}{3} \frac{3}{4} + \frac{2}{3} \frac{3}{5} + \frac{2}{3} \frac{3}{6} + \frac{2}{3} \frac{3}{7} + \frac{2}{3} \frac{3}{8} + \frac{2}{3} \frac{3}{9}$ est ad $-\frac{2}{3} \frac{4}{4} - \frac{2}{3} \frac{5}{5} + \frac{2}{3} \frac{6}{6} + \frac{2}{3} \frac{7}{7} + \frac{2}{3} \frac{8}{8} + \frac{2}{3} \frac{9}{9}$. Eademque erit regula, continuatis tantum terminis, si non sex sed decem vel plura puncta fixa supponerentur, qualia secundum methodos tangentium editas calculo præstare sublatissimis irrationalibus, tædiosissimæ & aliquando insuperabilis operæ foret, ut si rectangula plana vel solida secundū omnes biniones vel terniones possibiles ex rectis illis composita datæ quantitati æquari deberent; in quibus omnibus, & multo implicatioribus, methodi nostræ eadem est opinione multo major, rarissimique exempli facilitas. Et hæc quidem

initia

MENSIS OCTOBRIS A. MDC LXXXIV. 473

initia sunt tantum Geometriæ cujusdam multo sublimioris, ad difficultima & pulcherrima quæque etiam mistæ Matheseos problemata pertingentis, quæ sine calculo nostro differentiali aut simili non temere quisquam pari facilitate tractabit. Appendix loco placet adjicere solutionem Problematis, quod Cartesius a Beaunio sibi propositum, Tom. 3. Epist. tentavit, sed non solvit. Lineam invenire WW talis naturæ, ut ducta ad axem tangentie WC, sit XC semper æqualis eidem rectæ constanti, a. Jam. XW seu w ad XC seu a, ut d w ad d x: Ergo si dx (quæ assumi potest pro arbitrio) assumatur constans sive semper eadem nempe b, seu si ipsæ x sive AX crescant uniformiter, sicut Wæqua-

a
-dw, quæ erunt ipsæ W ordinatæ, ipsis dw, suis incrementis sive differ-
b
ratiis, proportionales, hoc est si x sint progressionis arithmeticæ, erunt w progressionis Geometricæ, seu si w sint numeri, x erunt logarithmi; linea ergo WW logarithmica est.

*LAURENTII STRAUSSII Med. D. hujusque E³
Physic. Prof. Giffens. Isagoge Physica.*

Edicio secunda Ulmae, 1684, in 8.

Continet Liber integrum doctrinam Physicam per theorematâ & axiomata, quibus partibus singula capita constant, explicatam. In Axiomatibus controversæ juxta hypotheses scriptorum, non solum antiquorum, sed & recentium breviter proponuntur, & additis limitationibus deciduntur. Ecclæticam ergo philosophandi rationem sequitur, in qua sæpe Sperlingii opiniones præ Peripateticis placent, sæpe etiam recentissimorum Philosophorum inventa approbantur.

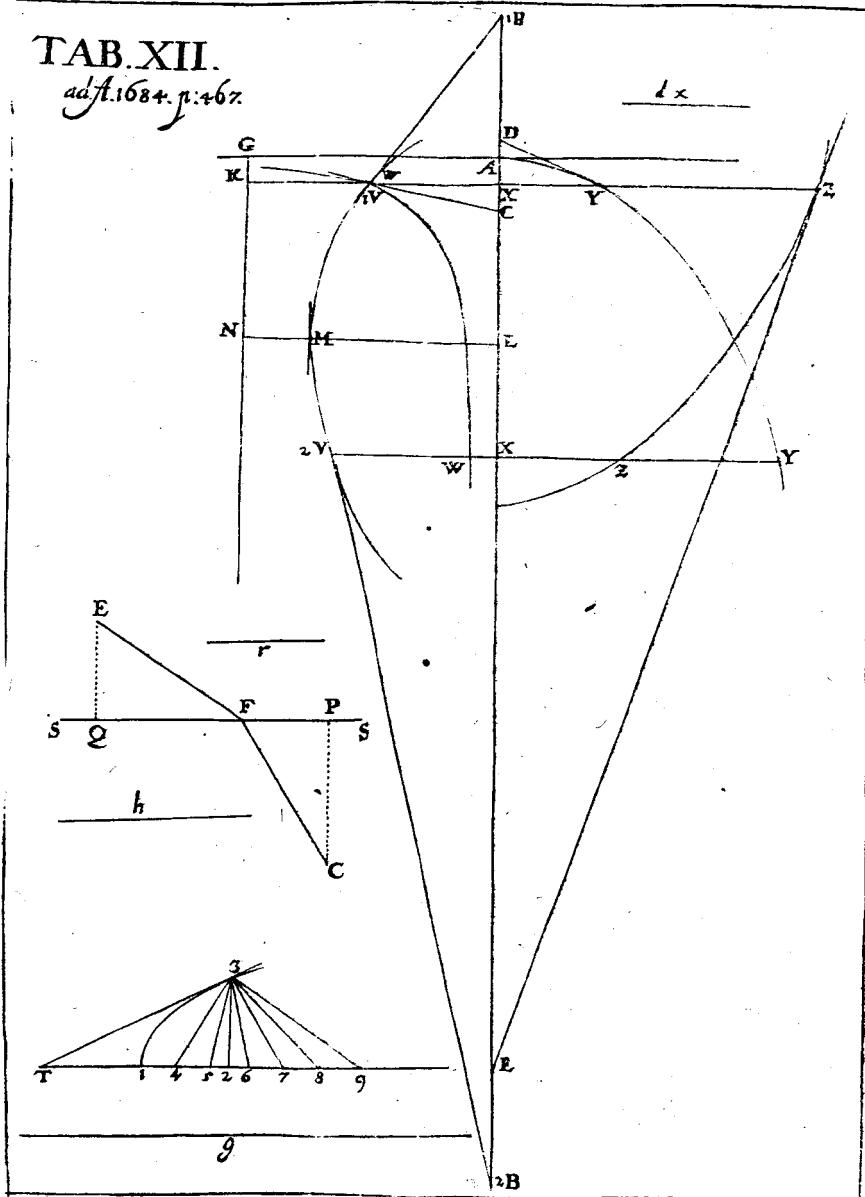
*GUNTHERI CHRISTOPHORI SCHELHAMME-
RI, Med. Doct. & Prof. in Academia Julia de
Auditu Liber unus.*

Lugd. Batav. apud Petrum de Graaf. anno 1684.

Auditus rationem doctissimus Vir sibi præprimis excolandam assunxit, quod neminem sciret accurato satis studio in eam inquisisse. Primam occasionem meditationis casus suggesit. Dum enim

TAB.XII.

adjt.1684, p.467.



AUCTORUM AC RERUM.

<i>Jacobi Spon Polypus Renis observatus.</i>	272
<i>Aphorismi novi ex Hippocratis operibus collecti.</i>	429
<i>Laurentii Straußii Isagoge Physica.</i>	473
<i>Thome Sydenham Tractatus de Podagra & Hydrope.</i>	183
<i>Francisci Toleti Tractatus de lithotomia.</i>	243
<i>Eduardi Tysoni vipersae caudisone Anatomia.</i>	138
<i>Discursus de Lumbrico lato.</i>	149
<i>Ioh. Franc. Vigani Medulla Chymiae.</i>	394

IV. Mathematica.

<i>Anonymi Dimensio Proportionum Corporis humani.</i>	137
<i>Isaaci Barrovv Lectiones Mathematicæ.</i>	84
<i>Bondelli nova methodus muniendi loca.</i>	225
<i>Catelani cum Hugenio controversia de centro oscillationis.</i>	416
<i>Ghapotottii novum instrumentum capiendi angulos accessibiles.</i>	420
<i>Gilberti Clark Commentarius in Clavem Mathematicam Oughtredi.</i>	168
<i>Berhardi Contini Perspectiva practica.</i>	201
<i>Galletii Novum Systema Phenomenorum planetarum.</i>	421
<i>Systema Phenomenorum Saturni.</i>	423
<i>Guarini Guarini Cœlestis Mathematica.</i>	259
<i>Dominici Gulielmini observatio Solaris Eclipseos 12 Iulii.</i>	482
<i>Halleji Theoria motus satellitum Saturnii.</i>	187
<i>Theoria variationis pyxidis magneticae.</i>	387
<i>Hanbury Hérologia Scioterica prælibata.</i>	158
<i>Hautefeuillei nova ratio inveniendi acus magneticae declinationem.</i>	576
<i>Johannis Hevelii Transitus Lune. & Stellæ in medio corpore Leonis observatus</i>	33
<i>Scutum Sobieskianum cœlo insertum</i>	393
<i>Christiani Hugenii cum Catelano controversia de centro oscillationis.</i>	416
<i>Astroscopia Compendiaria</i>	563
<i>Godofredi Kirchii Ensæ Electorales Saxonici Cœlo inserti.</i>	396
<i>G. G. L. de dimensionibus figuraram inveniendis.</i>	233
<i>Demonstrations novæ de Resistentia solidorum.</i>	319
<i>Nova Methodus pro maximis & minimis &c.</i>	467
<i>Additio ad Schedam de dimensionibus Curvilineorum.</i>	585
<i>Claudi Perraltii ordinatio quinque specierum columnarum.</i>	128
<i>Fff 3</i>	Ioh.

I N D E X.

<i>Job. Christoph. Sturmii Cylindri ad inscriptam Sphaeram, Parallelogrammi ad Triangulum, & parallelepipedi ad pyramidem ejusdem altitudinis & baseos proportio.</i>	123
<i>Observationes ad inventum Hautefeuillei de nova ratione inventi acus magneticæ declinationem.</i>	577
<i>J. F. V. Specimen libri de momentis gravium.</i>	511
<i>Parafelenæ Lipsiæ observata.</i>	100
<i>Eclipsis Lipsiæ observata.</i>	485
<i>Macula Solaris redditus Lipsiæ observatus.</i>	590
V. Historica & Geographica.	
<i>Anonymi Historia Martyrum Gallicorum tempore Reformationis.</i>	108
<i>Anonymi Speculum Britannie.</i>	171
<i>Anonymi Explorator Turcicus, ejusque relationes secretae.</i>	404
<i>Burneti Historia Reformationis Ecclesiastice in Anglia.</i>	382
<i>Sam. Clerici Vita eminentium quorundam hominum hujus seculi.</i>	269
<i>Laurentii Crassi Elogia illustrium belli Ducum.</i>	432
<i>Eutropii Historiae Romane Breviarium.</i>	166
<i>Gayæ Historia Delphinorum Viennensem.</i>	112
<i>Luce Holstenii notæ ad Stephanum de Urbibus.</i>	437
<i>Theodori Janssonii Dissert. de Vitis Stephanorum, typographorum.</i>	202
<i>Imperatoris Juliani Cesares.</i>	164
<i>I. Kirchmanni Commentarii Historici duo hactenus inediti.</i>	431
<i>Iohannis a Lent Schedijsma de Iudaorum Pseudo Messias.</i>	291
<i>Cornelii Magni primum Biennium Itineris Turcici.</i>	53
<i>Ludovici Maimburgii Historia Lige.</i>	110
<i>Alani Manessonii Malleti Descriptio Universi.</i>	218
<i>Ioh. Meursii Theseus, sive de ejus vita liber.</i>	551
<i>Dn. de la Motte Atlas temporum.</i>	70
<i>Georgii Muetii Historia Muley Archy Regis Tafilletæ.</i>	155
<i>Ioh. Nalsonii Collectio arduorum negotiorum status Angliae.</i>	555
<i>Cajetani Passarelli Bellum Lustanum.</i>	524
<i>Ricalti Historie trium posteriorum Imperatorum Turcicorum.</i>	115
<i>Francisci Sandford Historia Genealogica Regum Angliae.</i>	1
<i>Ioh. dos Santos Historia Æthiopie Orientalis.</i>	598
<i>Samuelis in Skrzynno Twardowskii Historia bellorum a Iob, Casimiro Pot, Regegestorum.</i>	53
	Varil-